

[Statsministeren]

falder for stærkt, som det desværre er sket – et langt stykke ad vejen har det været nødvendigt økonomisk – men når det er faldet så langt ned, må man altså søge at rette det op. Der er det heller ikke noget, vi siger i almindelighed i åbningstalen; vi siger det baseret konkret på den aftale, der er indgået imellem de fire forligspartier, og det er også helt kontant til at tage og føle på. Lovforslagene ligger jo allerede, så vidt jeg ved, her i folketinget, så det er ikke tom tale; det er ikke intetsigende, det er konkret.

Nu kan man jo komme fra venstres og konservativ side og sige, at det ikke er nok. Dertil er blot at sige, at hvis man ikke synes, det er nok, skal der altså skaffes flere penge, og hvor skaffer man dem fra? Det kender vi recepten på, og den synes vi ikke er tilstrækkelig god.

Hr. Gert Petersen sagde, at erhvervslivet burde takke regeringen for den indsats, den nu gør gennem erhvervsfremmeforanstaltninger. Jeg vil såmænd ikke engang sige, at det burde erhvervslivet måske gøre, men sige, at jeg heller ikke er skuffet over, at erhvervslivet ikke har gjort det. Jeg har virkelig den opfattelse, at erhvervslivet, uanset hvad man siger officielt, accepterer, at der er gjort en stor indsats fra regeringens side for at tilvejebringe visse former for støtte, visse former for lettelse, og det mener jeg, uden at behøve at få officiel tak for det, at kunne sige, at det er vi glade for. Hvis det så også kan omsættes i en mere positiv holdning fra erhvervslivet, vil det være godt.

Hr. Gert Petersen mente, at jeg havde blind tillid til erhvervslivet. Jeg vil sige: jeg har i det store og hele tillid til erhvervslivet. Jeg håber ikke, jeg er blind, men jeg har en absolut god grund til at sige, at det meste af erhvervslivet virkelig er positivt i sine bestræbelser på at løse problemerne. Der er ingen grund til at gå og male det mere sort, end rimeligt er.

Formålet med at støtte erhvervslivet, eller hvad man nu vil kalde det, er jo simpelt hen at skaffe flere arbejdspladser og at øge vores eksportmuligheder. Hr. Gert Petersen sagde også, at regeringen burde lytte til de skatteforslag, som Specialarbejderforbundet i Danmark igennem deres kongresbeslutninger har anbefalet at vi skulle arbejde for. Jeg beder om, at man er opmærksom på, at vi i hvert fald har beskæftiget os med spørgsmålet om

ligestilling mellem ejere og lejere og med spørgsmålet om omlægning af renter, og vi har også i december gennemført en mindre oprydning i det, vi kalder fradragsjunglen, så vi bevæger os i den rigtige retning, men jeg indrømmer gerne, at det ikke går stærkt nok. Der er grund til at arbejde mere energisk for det, og jeg håber da, at vi kan skaffe det nødvendige flertal til at rydde op på dette område.

Energipolitikken er vel det største problem, vi har, og det har været meget interessant i dag at iagttage, at der ikke er sagt særlig meget om energipolitikken; der er vist ikke fra venstres og konservativ side sagt noget om de løbende forhandlinger med Dansk Undergrunds Consortium. Jeg skal ikke på nogen måde forsøge at tolke det. Jeg synes, det er klogt, at man, om jeg så må sige, holder sig tilbage med kritikken, så regeringen kan forhandle og forhåbentlig komme frem til folketinget med en redegørelse for, hvad resultatet af disse forhandlinger måtte blive.

Jeg vil understrege, at det, regeringen har sagt i sin åbningstale, er aldeles afgørende og vigtigt for regeringen, nemlig virkelig at komme igennem med en ny aftale på dette koncessionsområde, hvor samfundet lidt mere præcist, som det blev sagt i åbningstalen, bliver mere og bedre tilgodeset, end det bliver i øjeblikket i den gamle koncession, der er lavet under og baseret på forhold, som totalt er skiftet her i de seneste år.

Hr. Poul Schlüter sagde, at der for det første var brug for en politisk model, der var flerårig. For det andet at der var brug for, at der bag denne model stod et overvældende flertal – ikke nødvendigvis i form af en regering, bemærkede jeg at hr. Poul Schlüter sagde. For det tredje skulle midlet, metoden, for en sådan bred regering, som har en flerårig model for sig, være en endnu stærkere – det er ikke ordene, men det er reelt det, det er – reallønsnedgang og en endnu stærkere nedskæring af de offentlige udgifter. Det sidste vil jeg være betænkelig ved, for jeg synes, vi har strammet det meget, meget stærkt; det er ingen overdrivelse at sige, at alle i øjeblikket vander sig. Det er nødvendigt i den økonomiske situation, men jeg tror ikke, man lige nu skal stramme det mere, end det allerede er sket.

Men dette med en flerårig model er jo en smuk og rigtig tankegang. Dette med det bre-